

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: H. H., zastoupené Mgr. Evou Kravčíkovou, advokátkou v Praze 5, Vlachova 1513, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2005, čj. OAM-2675/VL-10-K01-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 1. 2006, čj. 28 Az 11/2005 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Evy Kravčíkové se určuje částkou 2150 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 2. 2005, čj. OAM-2675/VL-10-K01-2004, neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a rozhodl, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 27. 1. 2006, čj. 28 Az 11/2005 - 22, zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do

soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39¹.

Zájmem stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je tedy nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti stanovený § 103 odst. 1 s. ř. s., ale také uvést, v čem spatřuje přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V posuzované věci stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití kritérií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Jak ze soudního spisu vyplývá, stěžovatelka v žalobě pouze uvedla, že v předcházejícím řízení o udělení azylu v České republice byla zkrácena na svých právech, a proto napadá předmětné rozhodnutí v plném rozsahu, dále parafrázovala některá ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která měla být správním orgánem porušena a pokud jde o skutkové důvody, na jejichž základě tvrdí porušení zákona, odkázala na spisový materiál, který se vztahuje k její žádosti o udělení azylu. V žalobě tak zcela absentují jakákoliv konkrétní skutková tvrzení o nezákonnostech a právní výtky, neboť citovaná ustanovení zákona nejsou subsumována na konkrétní skutková tvrzení. Žaloba stěžovatelky neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek podmínek řízení nebyl v zákonné lhůtě (ostatně ani po jejím uplynutí) odstraněn.

Nejvyšší správní soud připomíná, že se řešením obdobné procesní situace již dříve zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 57, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS., a v rozsudcích ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56,² ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 - 42³, ze dne 30. 11. 2005, čj. 7 Azs 294/2004 - 41⁴, a ze dne 20. 2. 2006, čj. 8 Azs 172/2005 - 50⁵.

Jak bylo uvedeno shora, stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila. Nejvyšší správní soud sám pak, zejm. s ohledem na existenci své shora citované ustálené a vnitřně jednotné judikatury v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal.

¹ <http://www.nssoud.cz>

² <http://www.nssoud.cz>

³ <http://www.nssoud.cz>

⁴ <http://www.nssoud.cz>

⁵ <http://www.nssoud.cz>

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

